

عنوان مقاله:

مراحل سیر و تحول «عنوان» در ادب فارسی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 13، شماره 59 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

موسی حسنی دیزجی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

نام گذاری و عنوان در شعر فارسی بر اساس عوامل و عناصر مختلفی در ادوار مختلف فارسی صورت گرفته است، عنوان اثر، نامی است که از سوی پدیدآورنده و یا ناقد اثر بدان داده می شود. اهمیت عنوان تنها از آن روی نیست که اثر را شناسنامه دار و متمایز از سایر عنوان ها می گرداند؛ بلکه می تواند دال بر کیفیت و اهمیت اثر از نظر بافت و ساخت نیز باشد. می توانیم بگوییم که کتاب ها همه عنوان داشته اند. در کتاب های مذهبی، مانند اوستا و انجیل و قرآن و دیگر کتاب های آسمانی، عنوان در هر بخش حضور دارد. می توان کتاب های مذهبی را از این نظر جزء اولین ها دانست. با توجه به آثار مکتوبی که از سده ی چهارم هجری قمری باقی مانده است، قدیمی ترین کتاب شعر دارای عنوان «شاهنامه» است که «مسعودی مروزی» آن را پدید آورده است. با این حال، از آن جا که اشعار شاعران در یک مجموعه تحت عنوان «دیوان» تهیه می شدند؛ شاعران شعرهای خود را نام گذاری نمی کردند. در این پژوهش، با توجه به مراحل و سیر تحول نام گذاری و عنوان، به بررسی اجمالی تغییر و عوامل نام گذاری اشعار و متون نثر می پردازیم.

کلمات کلیدی:

عنوان، ادب فارسی، تحول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1841011>

